

ZALECENIE KOMISJI**z dnia 18 czerwca 2019 r.****w sprawie projektu zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu w Irlandii obejmującego lata 2021–2030**

(2019/C 297/07)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchycenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przepisy rozporządzenia (UE) 2018/1999 zobowiązują każde państwo członkowskie do przedłożenia Komisji projektu swojego zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, obejmującego okres od 2021 r. do 2030 r., zgodnie z art. 3 ust. 1 oraz załącznikiem I do tego rozporządzenia. Pierwsze projekty zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu miały zostać przedłożone do dnia 31 grudnia 2018 r.
- (2) Irlandia przedłożyła projekt zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu w dniu 21 grudnia 2018 r. Przedłożenie tego projektu planu stanowi podstawę i pierwszy etap procedury iteracyjnej z udziałem Komisji i państw członkowskich, służącej finalizacji zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu, a następnie ich wdrażaniu.
- (3) Przepisy rozporządzenia (UE) 2018/1999 zobowiązują Komisję do przeprowadzenia oceny projektów zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu. Komisja dokonała kompleksowej oceny irlandzkiego projektu zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, uwzględniając istotne elementy rozporządzenia (UE) 2018/1999. Ocena ta⁽²⁾ jest publikowana wraz z niniejszym zaleceniem. Poniższe zalecenia oparte są na tej ocenie.
- (4) Zalecenia Komisji mogą dotyczyć w szczególności: (i) poziomu ambicji założeń, celów i wkładów służących zbiorczemu osiągnięciu celów unii energetycznej, a zwłaszcza celów Unii na rok 2030 w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych i efektywności energetycznej oraz poziomu elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych, który państwa członkowskie zamierzają osiągnąć w 2030 r.; (ii) polityk i środków odnoszących się do celów na szczeblu państw członkowskich i Unii oraz innych polityk i środków o potencjalnym znaczeniu transgranicznym; (iii) wszelkich dodatkowych polityk i środków, które mogą być wymagane w zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu; (iv) interakcji między istniejącymi i planowanymi politykami i środkami zapisanymi w zintegrowanym krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu oraz spójności tych polityk i środków, w ramach jednego wymiaru i między poszczególnymi wymiarami unii energetycznej.
- (5) Opracowując swoje zalecenia, Komisja uwzględniła, z jednej strony, potrzebę zsumowania określonych, ujętych ilościowo planowanych wkładów wszystkich państw członkowskich, by ocenić poziom ambicji na szczeblu Unii, a z drugiej strony to, że państwo członkowskie musi mieć wystarczająco dużo czasu na należyte rozważenie zaleceń Komisji przed finalizacją zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu.
- (6) Zalecenia Komisji dotyczące poziomu ambicji państw członkowskich w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych zostały opracowane według wzoru podanego w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2018/1999, opartego na obiektywnych kryteriach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1.

⁽²⁾ SWD(2019) 230.

- (7) Jeśli chodzi o efektywność energetyczną, zalecenia Komisji opierają się na ocenie poziomu ambicji na szczeblu krajowym, przedstawionego w projekcie zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, w porównaniu ze zbiorowym poziomem wysiłków koniecznych do osiągnięcia celów Unii, uwzględniając, w stosownych przypadkach, informacje dotyczące szczególnych okoliczności krajowych. Ostateczne wkłady krajowe w dziedzinie efektywności energetycznej powinny odzwierciedlać potencjał oszczędności energii racjonalnych pod względem kosztów oraz powinny zostać wsparte solidną długoterminową strategią na rzecz renowacji budynków oraz środkami służącymi realizacji obowiązku oszczędności energii wynikającego z art. 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE⁽³⁾. Państwa członkowskie powinny również wykazać, że należycie uwzględniły zasadę „efektywność energetyczna przede wszystkim”, wyjaśniając w szczególności, w jaki sposób efektywność energetyczna przyczyni się do racjonalnej pod względem kosztów realizacji krajowych celów w zakresie konkurencyjnej gospodarki niskoemisyjnej, bezpieczeństwa dostaw energii oraz rozwiązania problemu ubóstwa energetycznego.
- (8) Rozporządzenie w sprawie zarządzania wymaga od państw członkowskich przedstawienia ogólnego przeglądu inwestycji niezbędnych do osiągnięcia założeń, celów i wkładów określonych w zintegrowanym krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu, a także ogólnej oceny źródeł tych inwestycji. Krajowe plany w dziedzinie energii i klimatu powinny zapewnić przejrzystość i przewidywalność polityk i środków krajowych w celu zagwarantowania pewności inwestycji.
- (9) Jednocześnie, w ramach cyklu europejskiego semestru na lata 2018–2019, Komisja położyła silny nacisk na potrzeby inwestycyjne państw członkowskich w zakresie energii i klimatu. Znalazło to odzwierciedlenie w sprawozdaniu krajowym na 2019 r. dotyczącym Irlandii⁽⁴⁾ oraz w zaleceniu Komisji dotyczącym zalecenia Rady dla Irlandii⁽⁵⁾ w ramach procesu europejskiego semestru. Komisja uwzględniła najnowsze ustalenia i zalecenia wynikające z europejskiego semestru w swojej ocenie projektów zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu. Zalecenia Komisji uzupełniają najbardziej aktualne zalecenia dla poszczególnych państw wydawane w ramach europejskiego semestru. W swoich zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu państwa członkowskie powinny również zapewnić uwzględnienie najnowszych zaleceń dla poszczególnych państw, wydanych w ramach europejskiego semestru.
- (10) Przepisy rozporządzenia w sprawie zarządzania zobowiązują ponadto wszystkie państwa członkowskie do należytego uwzględnienia wszelkich zaleceń Komisji dotyczących projektów zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu, które mają zostać przedłożone do dnia 31 grudnia 2019 r., a jeżeli dane państwo członkowskie nie uwzględni zalecenia lub jego istotnej części, powinno ono przedstawić swoje uzasadnienie i podać je do wiadomości publicznej.
- (11) W stosownych przypadkach państwa członkowskie powinny przekazywać – w swoich zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu oraz ich aktualizacjach w późniejszych latach – te same dane, które przekazują do Eurostatu lub do Europejskiej Agencji Środowiska. Zastosowanie tego samego źródła oraz, w miarę dostępności, statystyk europejskich jest również niezbędne do obliczenia poziomu bazowego na potrzeby modelowania i prognoz. Zastosowanie statystyk europejskich umożliwi lepszą porównywalność danych i prognoz wykorzystywanych w zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu.
- (12) Wszystkie elementy załącznika I do rozporządzenia (UE) 2018/1999 należy uwzględnić w ostatecznym zintegrowanym krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu. W tym kontekście należy dokonać oceny makroekonomicznego wpływu planowanych polityk i środków oraz, w możliwym zakresie, ich wpływu na zdrowie, środowisko, zatrudnienie i kształcenie, umiejętności oraz społeczeństwo. Należy zapewnić udział społeczeństwa i innych zainteresowanych stron w przygotowywaniu ostatecznego zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu. Te i inne elementy zostały szczegółowo opisane w dokumencie roboczym służb Komisji publikowanym wraz z niniejszym zaleceniem⁽⁶⁾.
- (13) W ostatecznym planie Irlandia powinna oprzeć się na kwestiach interakcji politycznych rozważanych w projekcie planu poprzez opracowanie synergii między wymiarami obniżenia emisyjności, bezpieczeństwa energetycznego i rynku wewnętrznego energii. Jedną z takich kwestii jest wpływ planowanego stopniowego odchodzenia od węgla i zwiększenia poziomów energii ze źródeł odnawialnych na bezpieczeństwo energetyczne i wystarczalność systemu wytwarzania energii elektrycznej. Inną kwestią, którą należy rozwinąć, jest spójność między planowanym wzrostem zużycia biomasy z planem zwiększenia pochłaniania emisji w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem. Kolejnym istotnym elementem, który należy ująć w ostatecznym planie, jest uwzględnienie zasady „efektywność energetyczna przede wszystkim” przy ustalaniu kryteriów kwalifikowalności dla wsparcia odnawialnych źródeł energii oraz przy proponowaniu polityk w zakresie bezpieczeństwa energetycznego i wewnętrznego rynku energii. Podobnie założenia w ramach wymiaru badań naukowych, innowacji i konkurencyjności muszą wspierać planowane działania na rzecz innych wymiarów unii energetycznej.

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ SWD(2019) 1006 final.

⁽⁵⁾ COM(2019) 507 final z 5 czerwca 2019 r.

⁽⁶⁾ SWD(2019) 230.

- (14) W kontekście ostatecznego zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu korzystne byłoby przedstawienie kompleksowej analizy obecnej sytuacji sektora technologii niskoemisyjnych na rynku światowym, uwypuklającej obszary przewagi konkurencyjnej i potencjalne wyzwania oraz wskazującej wymierne cele na przyszłość, a także polityki i środki służące ich osiągnięciu, z uwzględnieniem odpowiednich powiązań z polityką w zakresie przedsiębiorstw i przemysłu. Mógłby on również zyskać dzięki rozważeniu roli gospodarki o obiegu zamkniętym, odnosząc się do krajowych strategii i planów działania oraz omawiając korzyści i potencjalne kompromisy związane z ograniczeniem emisji gazów cieplarnianych.
- (15) Zalecenia Komisji dla Irlandii opierają się na ocenie opracowanego przez Irlandię projektu zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu, publikowanego wraz z niniejszym zaleceniem (7),

NINIEJSZYM ZALECA, ABY IRLANDIA PODJĘŁA NASTĘPUJĄCE DZIAŁANIA:

1. Zaproponowanie dodatkowych środków, w szczególności w sektorach budownictwa i transportu, w celu rozwiązania w sposób racjonalny pod względem kosztów problemu znaczącej luki prognozowanej w kontekście celu na rok 2030 zakładającego emisję gazów cieplarnianych na poziomie -30 % w porównaniu z rokiem 2005 w odniesieniu do sektorów nieobjętych unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji.
2. Zaproponowanie udziału energii ze źródeł odnawialnych na poziomie co najmniej 31 % jako wkładu Irlandii w realizację unijnego celu w zakresie energii odnawialnej na 2030 r., zgodnie ze wzorem zawartym w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2018/1999. Uwzględnienie w ostatecznym zintegrowanym krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu orientacyjnej trajektorii osiągnięcia wszystkich punktów odniesienia wynikających z art. 4 lit. a) ppkt 2 rozporządzenia (UE) 2018/1999 zgodnie z tym udziałem, ze względu na konieczność zwiększenia wysiłków na rzecz wspólnego osiągnięcia przedmiotowego celu. Przedstawienie szczegółowych i wymiernych polityk i środków, zgodnych z obowiązkami określonymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 (8), aby umożliwić terminowe i racjonalne pod względem kosztów osiągnięcie tego wkładu. Zagwarantowanie pełnej realizacji celu w zakresie energii ze źródeł odnawialnych na 2020 r., określonego w załączniku I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE (9), i zachowanie go jako poziomu bazowego od 2021 r., oraz wyjaśnienie, w jaki sposób zamierza się osiągnąć i utrzymać ten poziom bazowy. Zaproponowanie trajektorii i odpowiednich środków w sektorze ogrzewania i chłodzenia oraz sektorze transportu na potrzeby osiągnięcia orientacyjnego celu zawartego w art. 23 dyrektywy (UE) 2018/2001 oraz celu dotyczącego transportu określonego w art. 25 dyrektywy (UE) 2018/2001. Wprowadzenie środków służących przezwyciężeniu obciążenia administracyjnego oraz przedstawienie szczegółowych informacji na temat środków odnoszących się do ram wspomagających prosumpcję energii ze źródeł odnawialnych i społeczności energetyczne działające w zakresie energii odnawialnej, zgodnie z art. 21 i 22 dyrektywy (UE) 2018/2001.
3. Znaczące zwiększenie ambicji odnośnie do efektywności energetycznej poprzez ograniczenie bezwzględного poziomu zużycia energii końcowej oraz pierwotnej, mając na uwadze potrzebę zwiększenia wysiłków na rzecz osiągnięcia unijnego celu w zakresie efektywności energetycznej na rok 2030. Wsparcie tego wysiłku za pomocą polityk i środków, które przyniosą dodatkowe oszczędności energii do 2030 r. Wyrażenie ostatecznego wkładu jako konkretnej wartości pod względem zużycia energii pierwotnej oraz końcowej. Uszczegółowienie podstawowej metodyki stosowanej do oszacowania oszczędności energii. Potrzebne jest również wskazanie inwestycji niezbędnych do wdrożenia polityk w zakresie efektywności energetycznej.
4. Określenie środków wspierających realizację założeń dotyczących bezpieczeństwa energetycznego odnośnie do dywersyfikacji i zmniejszenia zależności energetycznej, w szczególności w sektorze gazu i ropy naftowej w świetle niepewności związanej z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej.
5. Doprecyzowanie krajowych założeń i celów dotyczących finansowania badań naukowych, innowacji i konkurencyjności, w szczególności w związku z unią energetyczną, które mają być realizowane od chwili obecnej do 2030 r., tak aby można je było łatwo zmierzyć i dostosować pod kątem wsparcia realizacji celów w innych wymiarach zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu. Oparcie tych założeń na konkretnych i odpowiednich politykach i środkach, z uwzględnieniem tych, które mają zostać opracowane we współpracy z innymi państwami członkowskimi, takich jak strategiczny plan w dziedzinie technologii energetycznych.
6. Wykorzystanie ram dotyczących współpracy w dziedzinie energetyki na Morzu Północnym oraz inicjatywy „Czysta energia dla wysp w UE” do osiągnięcia celu w zakresie odnawialnych źródeł energii i zapewnienia terminowej realizacji bieżących projektów z zakresu połączeń międzysystemowych. Przedstawienie – w świetle decyzji Zjednoczonego Królestwa o wystąpieniu z Unii Europejskiej – środków mających na celu zapewnienie kontynuacji współpracy regionalnej ze Zjednoczonym Królestwem w kwestii gotowości i reagowania na wypadek sytuacji wyjątkowej w odniesieniu do energii elektrycznej oraz bezpieczeństwa dostaw gazu i ropy naftowej.

(7) SWD(2019) 230.

(8) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).

(9) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16).

7. Wymienienie zainicjowanych działań i planów na rzecz stopniowego wycofywania dotacji w dziedzinie energii, w szczególności w zakresie paliw kopalnych.
8. Przedstawienie wpływu na zanieczyszczenie powietrza dla różnych scenariuszy, wraz z podaniem bazowych informacji oraz rozważeniem efektów synergii i kompromisów.
9. Lepsze uwzględnienie aspektów sprawiedliwej i uczciwej transformacji, w szczególności poprzez przedstawienie bardziej szczegółowych informacji na temat wpływu planowanych polityk i środków na społeczeństwo, zatrudnienie i umiejętności. W ostatecznym planie należy w szczególności zająć się kwestią skutków transformacji dla ludności żyjącej w regionach wysokoemisyjnych. Uzupełnienie podejścia do kwestii ubóstwa energetycznego o orientacyjne cele zakładające ograniczenie ubóstwa energetycznego zgodnie z wymogami rozporządzenia (UE) 2018/1999.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 czerwca 2019 r.

W imieniu Komisji

Miguel ARIAS CAÑETE

Członek Komisji
